

Vzpomínka na pana Jiřího Kozderku

Před deseti roky - 25. srpna 2010 zemřel můj vzácný přítel pan Jiří Kozderka. Komu to jméno nic neříká (přestože si myslím, že takový nikdo aspoň mezi kulturními Rožnováky není), vězte, že jde o emeritního sólistu Janáčkovy opery v Brně (a také o strýce nezapomenutelné Ladky Kozderkové).

Hudba byla v osudu rodiny Kozderkových předurčena už pro rodiče našeho jubilanta: jeho otec František Kozderka, původem z Kutné Hory, pracoval jako konstruktér v kopřivnické tatrovce, kde se při muzicírování (hrál na housle) seznámil s Marií Spurnou, původem ze Vsetína (ta krásně zpívala). Hudební geny tak získali všichni čtyři jejich synové (nejstarší František se narodil ještě v Kopřivnici, Richard, Ladislav a nejmladší Jiří potom v Brně, kam se rodina přestěhovala), takže nakonec na brněnské konzervatoři studovalo dokonce šest Kozderků (kromě tří bratří ještě z jejich potomků Ladka, Vladislav a Ladislav), na pražské pak dcery nejstaršího Františka Miluše a Jarmila!!

Jiří na brněnské konzervatoři vystudoval zpěv a dramatický obor; jeho první „štace“ byla v Horáckém divadle v Třebíči. První operní roli pak dostal v roce 1941 ve starém brněnském divadle na Veveří, které už neexistuje – koncem války bylo těžce poškozeno bombou, takže bylo zbouráno.

Menších i velkých rolí pak bylo v Janáčkově opeře nespočet. Když odešel do důchodu v roce 1977, ozval se hlas krve – a dal si inzerát, že vymění brněnský byt za podobný na Valašsku. Když se ozval zájemce z Rožnova, přestěhovali se sem – a hned se zapojil do kulturního života: byl spoluzakladatelem Kruhu přátel hudby, díky svým kontaktům v uměleckých kruzích pomáhal s organizací prvních koncertů, které rovněž uváděl,...

Sprátelil se s mnoha valašskými umělci (Podešvovi, Luděk Majer,...) a nechyběl ani na žádné vernisáži obrazů nebo fotografií. Jako kuriozitu je možno uvést jeho přátelství – resp. příběh Jarmily Kristenové (který mi vyprávěl): znali se z počátku její kariéry v Brně, ale brzy se pokoušela o získání angažmá ve Vídni; náhodné setkání s pohledným snědým gentlemanem v kterémsi vídeňském hotelu a její znalost jazyků změnily celý její další život. Onen gentleman byl totiž egyptský šlechtic a generál Hassan Abdel Wahab, kterému padla zpěvačka do oka tak důkladně, že se stal posléze jejím manželem. Po jeho smrti zdědila jisté jmění, které investovala do rekonstrukce téměř zřícené starobylé tvrze v obci Studnice nedaleko České Skalice. Zde strávila zbytek svého života vyučováním hudbě a zpěvu místních dětí. Po její smrti sídlí v tvrzi, na níž je její pamětní deska, obecní úřad. Ona sama je pochovaná na hřbitůvkou kolem kostelíčka v Boušíně, zmiňovaného v Babičce Boženy Němcové. Pan Jiří Kozderka ji ve Studnici navštívil spolu se svým rožnovským přítelem panem Pichou a často vzpomínal na vřelé přijetí.

Už v okamžiku, kdy jsme se seznámili, bylo to jako blesk z čistého nebe: v „socialistické“ šedi – nedbalosti v oblékání, zdravení a vůbec tehdy opovrhovaných společenských konvencích se objevil důstojný

pán, menší, ale souměrné postavy, vždy perfektně upravený, s nezbytnou kravatou, v obleku, klobouku a naleštěných botách, vždy dbající na bonton! Velice brzy jsme sdíleli vzájemné sympatie, které přerostly do upřímného přátelství, trvajících až do jeho odchodu na nebeskou scénu; samozřejmě k tomu přispěla moje láska k divadlu, zejména k operě.

Když po smrti manželky přesídlil do rožnovského Domova důchodců, setkávali jsme se pravidelně u obědů v restauraci Záhumení (pro mne to byla vlastně „závodka“) – a zase – náš stálý stůl byl ostrůvkem, organizovaným podle Gutha-Jarkovského! Díky společnému světu hudby jsme se měli vždy o čem bavit – nikdy jsme se spolu nenudili.

Někdy jsme jej pozvali na naše výlety na Hanou, kde jsem mu mohl dělat (snad) kvalifikovaného průvodce – v jednotvárnosti života v Domově důchodců to pro něj bylo vděčné vytržení!

Brzy se také stal vítaným a zvaným hostem na našich rodinných oslavách, kde až do pozdního věku přispíval nějakým zpíváním. Oplácel nám tímž – od jeho osmdesátin v roce 1995 jsme nevynechali ani jedny jeho „kulatiny“!

Přátelství se vzácným člověkem – panem Jiřím Kozderkou – je z těch, na které se nezapomíná, a i když už není deset let mezi námi, v našich srdcích bude stále!

Rožnov pod Radhoštěm, červenec 2020

Pavel Hon

